

Ernest Dumas werd geboren op 16 mei 1919 in St. Malo, Quebec. Het is de hoogstgelegen plaats (ca. 640 m) in Canada aan de grens met de Verenigde Staten.

Hij is de zoon van Joseph Arthur en Bernadette Dumas. Volgens de volkstelling van 1931 is zijn vader smid/monteur. Ernest is de op één na jongste. In het familiedossier van 1945 staat dat hij zeven oudere zussen heeft, waarvan er twee nog thuis wonen en vijf broers de jongste Rudolf Roland is militair bij het Régiment de la Chaudière. Zijn moeder Bernadette is voor 1945 overleden.

Het gezin is Franstalig en Rooms-Katholiek.

Als Ernest 17 jaar is gaat hij van school om aan het werk te gaan.

Zoals vele anderen is Ernest dienstplichtig volgens de N.R.M.A. wet.

In 1940 introduceerde premier King de National Resources Mobilization Act (NRMA). Deze wet vereiste een nationale registratie van alle in aanmerking komende mannen voor binnenlandse verdediging en gaf de overheid de bevoegdheid om "elke man in Canada op te roepen voor militaire training ter verdediging van Canada". De NRMA gaf de federale overheid ook bevoegdheden tot dienstplicht en vrijstelling, maar alleen voor binnenlandse verdediging. Soldaten die zich als gevolg van de NRMA bezighielden met binnenlandse verdediging werden "Zombies" genoemd, naar de levende doden in een Hollywood-horrorfilm. De term getuigt van minachting voor degenen die niet overzee wilden vechten. Vermeld dient te worden dat de Franstalige Canadezen felle tegenstanders waren van de NRMA. In de provincie Quebec bijv. had bijna driekwart van de bevolking tegen de N.R.M.A. gestemd.

Na de oproep meldt Ernest zich op 31 juli 1941 in Lauzon, Quebec. Het gezin woont dan in de stad Quebec zelf.

Als oefening vooraf heeft Ernest van begin oktober tot begin november 1940 al een korte basisopleiding gehad. Bij de inschrijving geeft hij aan dat hij het liefst bij de luchtmacht wil. Als werk vermeldt hij dat hij leerling kleermaker is bij J.B. Laliberté in Quebec, een bekend kledingatelier.

Eén van de etages van Laliberté in 1941

Zijn medische onderzoek meldt de gebruikelijk informatie: 1,70 m groot, 57 kg zwaar. Hij heeft blauwe ogen en bruin haar. Hij wordt geschikt bevonden voor 'alle diensten'.

In oktober 1941 wordt Ernest naar Valcartier, Quebec overgeplaatst voor verdere training.

Hij wordt officieel ingedeeld bij de 'Home Defence' (binnenlandse verdediging) en gaat, nog voor het einde van het jaar, door naar Camp Borden in Ontario.

Pas in maart 1943 krijgt Ernest voor de eerste keer verlof, half april meldt hij zich weer. Hij wordt vervolgens ingedeeld bij de 13e Infanterie Brigade, 'voor alle functies' wordt daarbij opgetekend; hij komt op de lijst van het Régiment de Hull.

Zijn nieuwe standplaats wordt dan Nanaimo op Vancouver Island. Hier zal Ernest langere tijd blijven. Aan het einde van 1942 krijgt hij een paar weken verlof, maar met de jaarwisseling zit hij weer in de kazerne.

De 13e Infanterie Brigade, dus ook het regiment van Ernest, wordt ingezet bij de bezetting van Kiska, één van de eilanden van de Aleoeten. In juli 1943 beginnen de voorbereidingen voor de aanval op Kiska. Op 12 juli 1943 wordt Ernest ingezet bij die operaties. Een maand later, 15 augustus, landen de Canadese en Amerikaanse eenheden op Kiska. De Japanners zijn dan al van het eiland vertrokken na de hevige geallieerde beschietingen.

Landing 13e Inf. Brigade in Kiska

De Aleoeten zijn een eilandengroep in het noorden van de Grote Oceaan, gelegen tussen de Verenigde Staten van Amerika en Rusland. De Japanners hadden tussen juni 1942 en juli 1943 de Aleoeten-eilanden Attu en Kiska bezet. Op 15 augustus 1943 landden Canadese en de Amerikaanse eenheden op Kiska. Hoewel de Canadese NRMA-plichtigen zonder hun eigen goedvinden niet ingezet konden worden overzee, werden de Aleoeten, mede door hun strategische ligging, niet als 'overzees gebied' gezien. Een aantal NRMA-militairen werd voor deze actie wel ingezet.

Begin december 1943 is Ernest terug op de basis en krijgt zijn, uitgestelde, verlof en een aantal dagen extra. Hij moet zich weer melden op 3 januari 1944.

Dit verzuimt hij en is pas de 7^e weer in de kazerne.

De consequenties zijn bekend: anderhalve week binnen de poort blijven en 10 dagen soldij worden hem ingehouden.

In april 1944 wordt het ernstiger; hij wordt veroordeeld tot 27 dagen detentie.

Volgens de paragraaf, waarin zijn veroordeling is genoteerd, moet het een serieuze confrontatie met een meerdere zijn geweest. Mogelijk doordat in 1944 ook de zgn. 'Conscription Crises' (Dienstplichtcrisis) speelde.

Dat was een gevolg van de inzet van dienstplichtigen bij de Aleoeten invasie.

De directe aanleiding was heel banaal: een belastingkwestie. Volgens de mannen waren ze 'overzee' geweest en de betalingen zouden dus belastingvrij zijn. De belastingdienst meende dat de hele inzet binnen de 'Home-Defence' regels bleef en dus belastbaar was. De Belastingdienst won.

Zijn detentie zit Ernest uit in de maand mei 1944 in Vernon, Brits Columbia. De rest van 1944 is spaarzaam bijgehouden in het dossier van hem. Duidelijk is dat hij in december nog wat verlof krijgt voor hij de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk (VK) moet maken.

In november 1944 was het N.R.M.A. aangepast en bood het de mogelijkheid dienstplichtigen 'over zee' te sturen. Dit naar aanleiding van de verliezen die de Canadese troepen hadden geleden. In totaal zijn circa 2.000 dienstplichtigen verplicht overzee gegaan.

Op 10 januari 1945 gaat hij aan boord van een troepenschip naar het VK, waar hij op de 17^e aankomt.

Ernest wordt ingedeeld bij een algemeen aanvullingsbataljon.

Begin maart 1945 wordt hij in de sterkte opgenomen bij Les Fusiliers Mont-Royal en weet dan ook dat hij ingezet gaat worden voor de strijd aan het front.

Op 7 maart '45 zet hij voet aan wal in Antwerpen.

Het dossier van Ernest heeft daarna nog maar één aantekening:

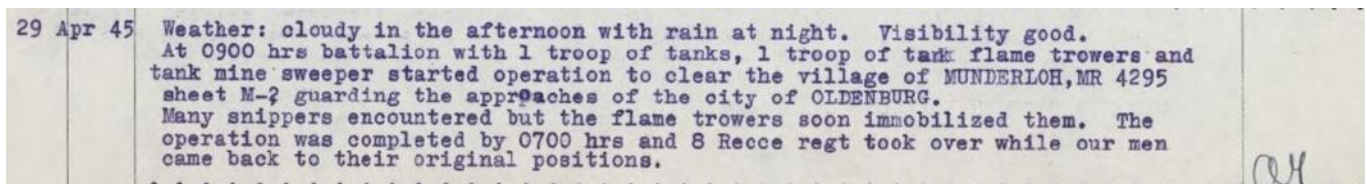
29 april 1945: gedood bij gevechten met de vijand.

Naar wat Ernest nog heeft ervaren in nog geen 2 maanden tijd kan slechts worden afgeleid uit de troepenbeweging van de FMR.

De laatste fase van het Rijnlandoffensief zal Ernest nog meegemaakt hebben.

Tussen 7 en 15 maart '45 vchten de FMR zich een weg naar Xanten en de noordoost kant van het Reichswald.

Als de geallieerden de oversteek van de Rijn bij Wezel en Rees hebben gemaakt op 29 maart, maken de Canadese troepen zich op om Oost- en Noord-Nederland te bevrijden. Op 31 maart '45 steken ze de Duits-Nederlandse grens over in de Achterhoek.

29 Apr 45 Weather: cloudy in the afternoon with rain at night. Visibility good. At 0900 hrs battalion with 1 troop of tanks, 1 troop of tank flame throwers and tank mine sweeper started operation to clear the village of MUNDERLOH, MR 4295 sheet M-2 guarding the approaches of the city of OLDENBURG. Many snipers encountered but the flame throwers soon immobilized them. The operation was completed by 0700 hrs and 8 Recce regt took over while our men came back to their original positions.

Ernest zal de opmars van FMR naar Noordwest-Duitsland ook meegemaakt hebben. Via de Gelderse Achterhoek, Laren/Holten en Beilen naar de stad Groningen, waar het regiment huis-aan-huis gevechten moet leveren.

De opmars wordt voortgezet in het Noordwesten van Duitsland.

Daar komt op 29 april 1945 de fatale dag voor hem.

Het oorlogsdagboek van het regiment meldt het volgende daarover:

Op die dag moeten de FMR het plaatsje Munderloh, ten westen van Delmenhorst (D), zuiveren om de toegangsweg naar Oldenburg aan de zuidoostzijde veilig te stellen. Waarschijnlijk is Private Ernest Dumas slachtoffer geworden van één van de sluipschutters.

In de buurt van Kirchhatten krijgt hij een tijdelijk graf.

Zijn definitieve rustplaats wordt de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten.

Grafreferentie: plot 8, rij E, graf 15.

Toegekend worden hem:

1939-1945 Star; France-Germany Star;

Defence Medal, War Medal 1939-1945.

Sherman tanks en FMR onderweg naar Munderloh

Bronnen:

www.cwgc.org; www.ancestry.com; www.canada.ca/library-archives; wikipedia, project '44.